

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **P. P.**, zastoupeného JUDr. Kateřinou Vodičkovou, advokátkou se sídlem Vodičkova 40, Praha, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2004, čj. SOC 146810/2/2004, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 11/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 7. 2005, č. j. 1 Cad 11/2005 - 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 22. 9. 2004, čj. OSZ/DP-1397/2004, jímž nebyla žalobci přiznána dávka sociální péče, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě správní žalobu k Městskému soudu v Praze, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o této žalobě. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 7. 2005, čj. 1 Cad 11/2005-33, byl návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítnut. V odůvodnění soud uvedl, že žalobce nesplnil předpoklad osvobození od soudních poplatků vyžadovaný v § 35 odst. 7 s. ř. s. Soud zjistil, že žalobce pobírá od České správy sociálního zabezpečení starobní důchod ve výši 834 Kč

měsíčně. Kromě toho mu byla přiznána rakouským nositelem pojištění od 1. 7. 2001 záloha na invalidní důchod: od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2001 mu bylo vyplaceno 1986,67 EUR, od 1. 1. 2002 do 30. 9. 2002 pak částka ve výši 2582,37 EUR; zvláštní příplatek za rok 2002 byl žalobci vyplacen ve výši 645,38 EUR, celkem bylo žalobci vyplaceno 5214,42 EUR. Od 1. 1. 2004 pak výše žalobcova invalidního důchodu vypláceného v Rakousku činí 292,69 EUR měsíčně. Soud konstatoval, že není-li splněna jedna podmínka pro ustanovení zástupce – v daném případě předpoklad osvobození od soudních poplatků – není třeba zkoumat podmínky další a proto návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž značně nevybíravými výrazy toto usnesení napadl. Stěžovatel namítl, že nikdy nebyl příjemcem rakouských dávek důchodového pojištění a že jeho jediným příjmem je částka 839 Kč měsíčně. V doplnění kasační stížnosti zástupkyně stěžovatele uvedla, že v soudním spise není založena zpráva potvrzující, že žalobce pobírá invalidní důchod od nositele pojištění v Rakousku. Skutečnost, zda žalobce je či není poživitelem tohoto důchodu, je navíc předmětem soudního sporu, přičemž napadené usnesení předjímá výsledek tohoto sporu. Zástupkyně stěžovatele dále odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, sp. zn. 1 Azs 5/2003. Stěžovatel označil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 7. 2005, č. j. 1 Cad 11/2005 - 33, za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a navrhl jeho zrušení a vrácení Městskému soudu v Praze za účelem ustanovení zástupce.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na něž je v kasační stížnosti poukazováno, pojednává o ustanovení zástupce za zcela odlišných okolností. Žalovaný shledal kasační stížnost nedůvodnou a navrhl její zamítnutí.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod podané kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť v něm není vyloženo, z jakých zdrojů pocházelo zjištění soudu ohledně pobírání dávek důchodového pojištění z Rakouska; tato skutečnost podle něj není obsažena v soudním spise. Kromě toho stěžovatel popírá, že by byl poživitelem dávek důchodového pojištění v Rakousku.

Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou námitku týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení pro nedostatek důvodů, neboť při rozhodování o ustanovení zástupce podle § 35 odst. 7 s. ř. s. je zapotřebí zkoumat předpoklad osvobození navrhovatele od soudních poplatků, což je jednou z podmínek nezbytných pro posouzení, zda je možné účastníku řízení ustanovit zástupce. Při posuzování této skutečnosti nemusí soud vycházet toliko z navrhovatelem vyplněného formuláře prohlášení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech, nýbrž může vycházet i ze skutečností jiných. V daném případě soud při rozhodování vycházel nejen ze žalobcem předloženého formuláře, nýbrž i z informací poskytnutých Českou správou sociálního zabezpečení, z nichž vyplynulo, že stěžovatel

je poživitelem rakouského invalidního důchodu. Sdělení České správy sociálního zabezpečení o dostatečných příjmech stěžovatele, založená v soudním spise sp. zn. 1 Cad 11/2005 pod č. l. 29 a 32, vyvrací tvrzení, že v soudním spise není založen doklad o tom, že stěžovatel je poživitelem rakouských dávek důchodového pojištění. Odkaz stěžovatele na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, sp. zn. 1 Azs 5/2003, není případný, neboť v uvedené věci soud akcentoval zejména skutečnost, kdy navrhovatel – žadatel o udělení azylu – je cizím státním příslušníkem neovládajícím český jazyk a neorientujícím se v českém právním prostředí. Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadenému rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, nebylo možné vytknout nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ani žádnou jinou vadu, neboť je z něj dobře seznatelné, v jakých skutečnostech soud shledal nesplnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků jako jednoho z kritérií pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) s tím, že dává Městskému soudu v Praze na zvážení, aby v dalším řízení zohlednil míru intenzity urážlivosti podání stěžovatele v návaznosti na postup podle § 44 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

